

		<p>2005, s. 9–31.</p> <ul style="list-style-type: none"> Richard Schechner, Co to jest performatyka?, [w:] tegoż, <i>Performatyka: wstęp</i>, przeł. Tomasz Kubikowski, red. przekł. Marcin Rochowski, Wrocław 2006, s. 15–42. <p>Ilustracje filmowe → <i>Widowisko</i>, reż. Jarosław Sypniewski (2005)</p>
4.	Religia	<p>Zrytualizowane sposoby manifestowania religijności. Ustanawianie i potwierdzanie tożsamości poprzez uczestnictwo w praktykach religijnych. Problematyzowanie religijności i ceremoniałów religijnych w kulturze współczesnej na przykładzie monodramu Klausa Kinskiego <i>Jesus Christus Erlöser</i> (1971) i performansu <i>Msza</i> Artura Żmijewskiego (2012).</p> <p>Lektury</p> <ul style="list-style-type: none"> Dorota Sajewska, Pokaż tyłek ojcu polityki!, [w:] tejże, <i>Pod okupacją mediów</i>, Warszawa 2012, s. 203–238. Małgorzata Dzewulska, Kultura, głupcze. <i>Performowanie medialne Artura Żmijewskiego</i>, „Didaskalia. Gazeta Teatralna” 2012 nr 108 (kwiecień), s. 123–125. Beata Guzczalska, Exemplum, [w:] tejże, <i>Aktorstwo polskie. Generacje</i>, Kraków 2014, s. 238–246. Tadeusz Kornaś, Msza i Ewangelia na scenie, [w:] tegoż, <i>Apologie. Szkice o teatrze i religii</i>, Kraków 2017, s. 156–166. <p>Ilustracje filmowe → <i>Pamiątka z Kalwarii</i>, reż. Edward Skórzewski i Jerzy Hoffman (1958) → <i>Jezus Chrystus Zbawiciel</i>, reż. Peter Geyer (2008)</p>
5.	Sport	<p>Sport: rozrywka, rywalizacja, rytuał. Polityczny wymiar widowisk sportowych. Rytualny wymiar futbolu. Różne sposoby dopingowania i kibicowania sportowcom (cheerleading, występy kibiców). Cena sukcesu sportowego.</p> <p>Lektury</p> <ul style="list-style-type: none"> Łukasz Cegliński, Karkołomne cheerleaderki, „Gazeta Wyborcza” 2011, 17–18 grudnia, s. 42. Jolanta Maćkiewicz, Polityka a futbol. <i>Jak metafora piłkarska interpretuje świat</i>, [w:] <i>Futbol w świecie sztuki</i>, pod red. Jana Ciechowicza i Waldemara Moski, Gdańsk 2012, s. 12–23. Tomasz Tomasik, Futbol jako quasi-wojenny męski rytuał, [w:] <i>Futbol w świecie sztuki</i>, pod red. Jana Ciechowicza i Waldemara Moski, Gdańsk 2012, s. 50–63. Rafał Stec, Sport znów zbawia świat. Niestety, „Gazeta Wyborcza” 2018, 16 lutego, s. 22–23. <p>Ilustracje filmowe → <i>Marzenia i tzy</i>, reż. Gan Chao (2008)</p>
6.	Protest	<p>Okrutny teatr samospaleń. Protestacje alterglobalistyczne.</p> <p>Lektury</p> <ul style="list-style-type: none"> Adam Pomieciński, Hegemonia i opór, [w:] tegoż, <i>Alterglobaliści. Antropologia ruchu na rzecz globalnej sprawiedliwości</i>, Poznań 2013, s. 126–155. Grzegorz Ziółkowski, Samospalenie: akt-widowisko. <i>Kilka słów o sprawczej mocy (pewnej) fotografii</i>, „Prace Etnograficzne” 2014, tom 42, z. 2, s. 123–134. <p>Ilustracje filmowe → <i>Mondo Cane 2</i>, reż. Gualtiero Jacopetti, Franco Prosperi (1963) → <i>Yes-Mani naprawiają świat</i>, reż. Andy Bichlbaum, Mike Bonano (2009)</p>
7.	Akcja	<p>Radykalny aktywizm artystyczno-polityczny Grupy Wojna, Pussy Riot, Reginy José Galindo i Piotra Pawlenskiego.</p> <p>Lektury</p>

		<ul style="list-style-type: none"> • Ruska dusza Pusty frazes, z Andriejem Jerofiejewem rozmawiała Ludwika Włodek, „Gazeta Wyborcza” 2013, 2 listopada, s. 13. • Jakub Majmurek, Rosja Putina między Weimarem a steampunkiem, [w:] Pawlenski, pod red. Juliana Kutyły i Patryka Walaszkowskiego, Warszawa 2016, s. 139–162. • Magdalena Lipska, Rozdzielona wspólnota. O dwóch falach akcjonizmu w Rosji, [w:] Pawlenski, pod red. Juliana Kutyły i Patryka Walaszkowskiego, Warszawa 2016, s. 181–206. <p>Ilustracje filmowe → <i>Pussy Riot. Modlitwa punka</i>, reż. Mike Lerner, Maxim Pozdovkin (2013)</p>
8.	Wojna	<p>Teatr działań wojennych. Defilada jako demonstracja siły.</p> <p>Lektury</p> <ul style="list-style-type: none"> • Leszek Kolankiewicz, Notatki po spektaklu Wojna w zatoce, „Dialog” 1991 nr 7, s. 110–123. • Malwina L. Grochowska, Wojna, czyli pora na widowisko, „Dialog” 2003 nr 9, s. 76–88. <p>Ilustracje filmowe → <i>Defilada</i>, reż. Andrzej Fidyk (1989) → <i>Armadillo – wojna jest w nas</i>, reż. Janus Metz (2010)</p>
9.	Terror	<p>Spektakularny wymiar działań terrorystycznych na przykładzie ataku na teatr na Dubrowce w Moskwie w 2002 roku.</p> <p>Lektury</p> <ul style="list-style-type: none"> • Łukasz Drewniak, Epitafium dla teatralnego października, „Dialog” 2002 nr 12, s. 114–123. • Łukasz Drewniak, Dłonie Szeherazydy, „Dialog” 2003 nr 1–2, s. 121–129. • Marek Radziwon, Lew Jaszyn jako Ikar, „Dialog” 2003 nr 3, s. 162–170. • Leszek Kolankiewicz, Piotr Mitzner, Katarzyna Szubińska, Wokół teatru na Dubrowce, „Dialog” 2003 nr 4, s. 170–176. <p>Ilustracje filmowe → <i>Moskiewski terror</i>, reż. Deborah Makahra (2003)</p>
10.	Historia	<p>Rekonstrukcje zdarzeń historycznych w formie inscenizacji. Odgrywanie osób z przeszłości.</p> <p>Lektury</p> <ul style="list-style-type: none"> • Krzysztof Olechnicki, Muszkietierowie na transporterze. <i>Rekonstrukcje historyczne w pogoni za wiernością i spektaklem</i>, [w:] <i>Dziedzictwo w akcji. Rekonstrukcja historyczna jako sposób uczestnictwa w kulturze</i>, pod red. Tomasza Szlendaka i in., Warszawa 2012, s. 161–205. • Piękny film o zabijaniu, z Joshua Oppenheimerem rozmawiał Paweł Felis, „Gazeta Wyborcza” 2014, 1 marca, s. 10. • Pokażę wam, jak tańczyłem i zabijałem, z Joshua Oppenheimerem rozmawiała Urszula Jabłońska, „Duży Format” 2013, 9 maja, s. 2. • Dobrochna Ratajczakowa, Gry z historią i tradycją, [w:] tejże, <i>Galeria gatunków widowiskowych, teatralnych i dramatycznych</i>, Poznań 2015, s. 45–53. <p>Ilustracje filmowe → <i>Scena zbrodni</i>, reż. Joshua Oppenheimer (2012)</p>
11.	Inność	<p>Wystawianie na pokaz „innej” cielesności Saartije Baartman, tzw. Czarnej Wenus. Strategie artystyczne w performansach postkolonialnych na przykładzie <i>Two undiscovered Amerindians visit the West</i> Guillerma Gómeza-Peñy i Coco Fusco (1992).</p> <p>Lektury</p> <ul style="list-style-type: none"> • Marvin Carlson, Perspektywy postkolonialne, [w:] tegoż, <i>Performans</i>, przeł. Edyta

		<p>Kubikowska, red. nauk. wyd. pol. Tomasz Kubikowski, Warszawa 2007, s. 284–293.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mateusz Borowski, Wszystkie imiona Czarnej Wenus, „Dialog” 2012 nr 3, s. 5–19. • Mirosław Wlekły, Turysto all inclusive, popsuje ci humor, „Gazeta Wyborcza” 2017, 2 grudnia, s. 15. <p>Ilustracje filmowe</p> <p>→ <i>Czarna Wenus</i>, reż. Abdellatif Kechiche (2010)</p> <p>→ <i>Raj: miłość</i>, reż. Ulrich Seidl (2012)</p>
12.	Płeć	<p>Kulturowe kształtowanie różnych wymiarów kobiecości. Tradycja hinduskich tancerek świątynnych dewadasi. Dramatyczne napięcie pomiędzy tradycjonalistycznym a nowoczesnym podejściem do roli kobiety we współczesnych Indiach. Ćwiczenia militarne prowadzone w obozach nastoletnich hinduskich nacjonalistek i zabiegi upiększające przygotowujące młode kobiety do wyborów „Miss India” jako dwa współistniejące sposoby formowania kobiecego ciała i psychiki.</p> <p>Lektury</p> <ul style="list-style-type: none"> • Judith Butler, Zapis na ciele, performatywna wywrotowość, [w:] <i>Antropologia widowisk. Zagadnienia i wybór tekstów</i>, wyd. 2, oprac. Agata Chałupnik, Wojciech Dudzik, Mateusz Kanabrodzki, Leszek Kolankiewicz, wstęp i red. Leszek Kolankiewicz, Warszawa 2005, s. 585–596. <p>Ilustracje filmowe</p> <p>→ <i>Sex, death and the Gods</i>, reż. Biban Keedron (2011)</p> <p>→ <i>Cały świat przed nią</i>, reż. Nisha Pahuja (2012)</p>
13.	Taniec	<p>Katartyczny i transowy wymiar tańca na przykładzie tarantyzmu. Taniec jako wehikuł przekroczenia codzienności w karnawale.</p> <p>Lektury</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ernesto de Martino, Tarantyzm, [w:] <i>Antropologia widowisk. Zagadnienia i wybór tekstów</i>, wyd. 2, oprac. Agata Chałupnik, Wojciech Dudzik, Mateusz Kanabrodzki, Leszek Kolankiewicz, wstęp i red. Leszek Kolankiewicz, Warszawa 2005, s. 515–528. • Anna Bajor-Ciciliati, W rytmie samby, „Didaskalia. Gazeta Teatralna” 2007 nr 77 (luty), s. 71–76. <p>Ilustracje filmowe</p> <p>→ <i>Melloterapia del tarantismo</i>, reż. Diego Carpitella (1959)</p> <p>→ <i>Carnaval. Największe party świata</i>, reż. Andrzej Fidyk (1995)</p>
14.	Walka	<p>Performatywny wymiar sztuk walki. Hinduskie <i>kalarippajattu</i> jako podstawa treningu aktorskiego. Taniec-walka – brazylijska <i>capoeira</i>. Międzykulturowy dialog pomiędzy tradycjami (kung fu i teatr tańca) na przykładzie <i>Sutry</i>, spektaklu w choreografii Sidi Larbi Cherkaoui (2008).</p> <p>Lektury</p> <ul style="list-style-type: none"> • Grzegorz Ziółkowski, Tafla lustra. Myśli o sztukach walki i teatrze, „Didaskalia. Gazeta Teatralna” 2000 nr 36 (kwiecień), s. 82–86. • Anna Bajor-Ciciliati, Brazylijski balet niewolników, „Didaskalia. Gazeta Teatralna” 2008 nr 88 (grudzień), s. 98–102. • Monika Proba, Capoeira jako święto, „Didaskalia. Gazeta Teatralna” 2008 nr 88 (grudzień), s. 98–107. • Justyna Rodzińska, Kalarippajattu, „Didaskalia. Gazeta Teatralna” 2010 nr 97–98 (czerwiec – sierpień), s. 123–130. <p>Ilustracje filmowe</p> <p>→ <i>Indian warrior</i>, występuje Guru Balachandran Nair</p> <p>→ <i>Tylko dla najlepszych</i>, reż. Sheldon Lettich (2003)</p> <p>→ <i>Kungfu business</i>, reż. Leslie Woodhead (1998)</p> <p>→ <i>Sutra</i>, choreografia Sidi Larbi Cherkaoui (2008)</p>

15.	Nie na pokaz	<p>Poszukiwania Jerzego Grotowskiego i jego współpracowników w domenie kultury czynnej.</p> <p>Lektury</p> <ul style="list-style-type: none">• Tadeusz Burzyński, „Special Project”, [w:] tegoż, <i>Mój Grotowski</i>, wybór i opracowanie Janusz Degler, Grzegorz Ziółkowski, postłowie Janusz Degler, Wrocław 2006, s. 80–104.• „Na przeciwległym biegunie potoczności”, z Jackiem Zmysłowskim rozmawia Tadeusz Burzyński, [w:] tegoż, <i>Mój Grotowski</i>, wybór i opracowanie Janusz Degler, Grzegorz Ziółkowski, postłowie Janusz Degler, Wrocław 2006, s. 121–131. <p>Ilustracje filmowe</p> <p>→ <i>The Vigil</i>, reż. Jill Godmilow (1981)</p>
-----	--------------	---